

Tôi ch& vi&t lên đây v&i c&m xúc c&a m&t ng& i Vi&t c&m th&y b& s& nh&c tr& c m&t n&i nh&c do các quan ch&c Vi&t Nam trong Đ&i s& quán VN t&i Nh&t gây ra.

Đăng ngày: 09:00 25-05-2009

Câu chuyện tôi s& k& v&i các b&n đ&i đây là chuyện m&i x&y ra, còn nóng h&i. R&t ti&c tôi không có máy hình ngày hôm đó nên không th& ghi l&i các hình &nh cho các b&n xem đ& làm b&ng ch&ng. Tôi ch& vi&t lên đây v&i c&m xúc c&a m&t ng& i Vi&t c&m th&y b& s& nh&c tr& c m&t n&i nh&c do các quan ch&c Vi&t Nam trong Đ&i s& quán VN t&i Nh&t gây ra. B&n tin hay không thì tùy nh&ng mà là chuyện có th&t.

Câu chuyện x&y ra vào th& 6 tu&n v&a qua (ngày 15 tháng 5 năm 2009) t&i Đ&i s& quán VN & Tokyo. Đoàn chúng tôi g&m các quan ch&c c&nh sát giao thông c&a t&nh Saitama đ&n Đ&i s& quán đ& yêu c&u Đ&i s& quán VN gi&i thích và ch&ng th&c v& m&t Quy&t đ&nh liên quan đ&n vi&c đào t&o, c&p b&ng lái xe do ông B& tr&ng giao thông v&n t&i VN H& Nghĩa Dũng ký g&n đây đã làm phi&n ph&c đ&n nhi&u ng& i VN làm vi&c và h&c t&p & Nh&t khi xin đ&i b&ng lái xe c&a Nh&t do B& Ngo&i giao VN mà c& th& là Đ&i s& quán VN đã không thông báo khi&n c&nh sát Nh&t không th& c&p đ&i b&ng lái cho h& đ&c do so sánh v&i quy đ&nh c&p b&ng lái cũ c&a VN. Nh&ng chuyện tôi s& k& không ph&i chuyện này mà là cái tôi ch&ng ki&n t&i Đ&i s& quán ngày hôm đó.

Khi chúng tôi vào Đ&i s& quán thì ch& có nh&ng ng& i Nh&t và VN đang làm th& t&c xin VISA & đó đang xúm xít quanh m&t cô gái Vi&t và bàn tán xôn xao, cùng v&i m&t anh chàng Nh&t ch&ng cô ta đang la l&i đòi kêu c&nh sát. Còn t&i các bàn ti&p tân , làm vi&c không có m&t nhân viên Đ&i s& quán nào c&. Khi tôi gõ bàn làm vi&c c&a h&, nói b&ng c& th& ti&ng Nh&t Vi&t đ& h&i thì cũng không có m&t ti&ng tr& l&i t& bên trong.

M&t ông già t& x&ng là giám đ&c m&t xí nghi&p Nh&t th&y tôi đ&ng kêu hoài thì đ&n v& vai tôi nói r&ng : "Nhân viên đ&i s& quán & đây b& ch&y h&t r&i, ông kêu cũng không có ai tr& l&i đâu. Tôi ng& i & đây t& đ&u , ch&ng ki&n h&t t&t c& v& vi&c. Tôi tính xin VISA 3 tháng sang VN tìm c& h&i đ&u t& , nh&ng th&y c&nh này n&n quá, không mu&n đi n&a, đang đ&i h& tr& l&i đ& kêu h& tr& l&i Passport đây ".

Tôi h&i : "Chuyện gì đã x&y ra v&y, kh&ng b& à".

Ông già: " Tôi không biết tiếng Việt nên không biết cái gì xảy ra, chắc là tôi thấy cô gái kia đứng làm gì vậy, nói chuyện gì đó với nhân viên Đồi sĩ quán hình như bạn tiếng Việt nam, xong rồi khi cô gái cầm cái Passport thì phải có màu xanh vào xách thì họ bắt đưa cái nhau và cô gái tính bỏ đi, sau đó thì người nhân viên Đồi sĩ quán nhìn qua bàn làm việc, rồi theo dõi cái xách đang đeo trên vai của ta khi nhìn cái xách của cô ta bắt quay và cô ta té dổp đổu cõnh bàn, ông thấy máu còn chảy đậy ra đậy. Khi nhìn thấy. Tôi không nghĩ rằng họ là nhân viên người giao dịch giáo dục đảng hoàng, cách làm việc gì ngông cuồng, cõnh là phim vậy".

"Sau đó thì sao" . Tôi hỏi.

Ông già : " Sau đó thì cô ta ôm mặt đậy máu chảy ra ngoài xe kêu chúng cô ta vào, cái anh chàng trẻ đang la hét này giờ bên kia, đòi gọi cõnh sát và xe cõnh thõng đõn xõ lý đậy. Khi anh ta la hét chảy vào, la toáng bạn tiếng Nhọt đòi kêu cõnh sát và luật sõ thì các nhân viên ở đây hình như không hiểu tiếng Nhọt nhưng qua thái đõ của anh chàng đó thì hình như họ sõ thì phải và đõt nhiên họ rùng rùng bỏ chảy hết. Báo hỏi chúng tôi cõnh dám người người đây đõ không biết bao giờ mới xong giờ vậy của mình, tôi còn nhớ ư việc công ty chúng là đõi họ trẻ lõ đõ lõy giờ vậy đõ thôi. Tôi nghĩ Đồi sĩ quán là bạn mặt của Quốc gia mà còn như thế này thì VN chúng còn không khi phải nhìn không? À, mà cõnh cũng đõnh đõ VN à. Tôi cảm thấy bất an quá."

Tôi trẻ lõi : " Xin lõi ông, tôi là người VN, ở đây có công chuyện, tôi cũng cảm thấy sợ nhõc về chuyện này bởi vì tôi là mặt người VN .

Tôi xin lõi ông vì cái chõnh nhõp này đã làm ông bất an. Xã hội nào cũng vậy thôi. Dân chúng trong nước của tôi hiện lãnh và đảng hoàng chõnh không có công đõnh nhõng tên làm việc ở đây đâu."

Quay lõi chõnh về chúng cô gái tôi lõi hỏi cô ta : "Chuyện gì xảy ra vậy, vậy thì chúng có nhõng không? thõng nào đánh em, kêu chúng em bình tĩnh, cảm máu trõc hõt cái đõ". Anh chàng Nhọt bạn chúng cô gái thấy tôi nói tiếng Việt nghĩ tôi là nhân viên Đồi sĩ quán nên đõt nhiên nhào tõi nõm cõ tôi và hét lên " Đõ khõn nõn, tõi sao chúng mày đánh về tao đõnh nhõ vậy".

Giõ tay anh ta ra tôi nói : " Bình tĩnh, tôi là nhân viên công võ, thông đõch của cõnh sát, nhõng người đõi või tôi là cõnh sát, tõ tõ nói chuyện, thõnh nhân viên của tôi đây" . "É, Konishi, cho anh ta coi Sõ tay cõnh sát viên của mày", tôi gọi người cõnh sát tên Konishi đõ cùng või tôi.

Nghe nói tõi chõnh cõnh sát thì mặt anh ta đõu lõi và đõi thái đõ, xin lõi tôi. Sau đó kõ hõt tõ sõ cho các cõnh sát đõi või tôi và nhõ họ lõp biên bõn. Nhõng các cõnh sát nói rằng họ không phải cõnh sát viên của Tõng nha cõnh sát Tokyo đõng thõi Đồi sĩ quán VN đây là vùng đõc quyõn người giao nên họ không có nhõm về cũng nhõ quyõn lõp biên bõn. Ông sõp đõi cùng või tôi kêu mõi người rút danh thiõp đõa ra cho anh ta và nói rằng nhõu anh ta muõn kiõn tõng ra tòa thì cõnh nhóm có mặt hôm nay họ sõ ra tòa làm chõnh.

Anh bạn cõnh sát Nhọt của tôi ra xe lõy bỗng băng cõnh thõng vào băng bó cảm máu cho cô ta xong thì cô gái kêu cho tôi nghe rằng cô ta tên là Hoa, dân ở quõn Tân Bình, Sài gòn mõi lõy chõnh sang Nhọt hôm mặt năm, hôm nay cô ta đõnh Đồi sĩ quán đõ gia họ n lõi cái Passport nhõng sau khi làm xong thì người nhân viên Đồi sĩ quán nhõnh nhõnh làm tiõn, đòi cô ta trõ tiõn đõch về 60000 yen (khoõng 600 USD). Cô ta bắt bình vì giá niêm yết gia họ n giờ vậy không phải nhõ vậy nên đã xảy ra cái võ. Người nhân viên đã chõi cô ta rằng " Đõt mõi, mày là con

đi m Nhọt", giọng quá nghĩnh không thể nói chuyện với những người vô học như vậy nên cô ta chỉ bèn lên bàn trả đúng số tiền theo giá niêm yết và đi về. Cô ta không ngờ rằng nhân viên Đồi Sĩ quán giờ thói côn đồ giờ tách tay phía sau làm cho cô ta té ngã vào chén bàn và bị thối ngửi như vậy.

Nghe đến đây máu nóng của tôi nổi lên, thú thật lúc đó có thu được thì tôi cũng cho nung chén cái tòa Đồi Sĩ VN như những này, còn chuyện họ u què thế nào tính sau.

Tôi nói với ông sắp đi cùng: "Tôi nghĩ hôm nay tôi không thể đi làm việc ở đây được, bởi tôi mà thấy mệt mỏi thấy nhân viên lâu manh của Đồi Sĩ quán này chắc tôi ra xe của ông vác súng vô bắn thì nó hết. Tôi chịu hết rồi. Nhọc nhằn quá."

Cũng may có cô gái Việt nam cũng là thông dịch viên cho một hãng nào đó ngồi gần, nghe nói như vậy nên kéo vai tôi. "Đấy chú về đi, nếu chuyện không quan trọng thì số thông dịch cho hãng, cháu dịch giúp ông này luôn cho, cháu thấy thoải mái cũng có đi làm thêm thông dịch cho chén sát, cháu hiểu nguyên tắc làm việc của mấy chú. Cháu đi dịch ở đây nhiều lần, không có máu me chuyện bị thối ngửi chuyện cái chén làm tiền của mấy ông gọi ngửi như dzậy cháu thấy nhiều lần cũng quen rồi."

Trao đổi với sắp và như cô gái dịch thấy giúp tôi bỏ đi ra ngoài xe ngồi, lấy gói thuốc của tên bắn chén sát hút một hơi 3 điếu dù đã bị thuốc gần 5 năm mới cảm giác gần bình thường rồi, những hình ảnh những người Nhọt ngồi cạnh, bàn tán với vẻ khinh蔑, câu nói của ông già người Nhọt đeo theo ám ảnh tôi.

NHỚC.

Nhọc thật, có gì tôi sinh ra không phải là người Việt nam để có thể tâm bình khí hòa trước những người buôn mang tên Việt nam do cái tập đoàn cầm quyền ngu dốt đang gây ra.